

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τ.Κ. 801 00 Κ Υ Θ Η Ρ Α
ΤΗΛ.:2736031202 & 2736038359
FAX :2736031202

Έν Κυθήροις τῆ 29ῆ Ἰουλίου 2022

Αριθ. Πρωτ.: 247

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
(ὕπ' ἀριθ. 212/2022)

Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλήρον καί
τόν Χριστώνυμον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

«Μακάρισον θερμῶς τοὺς Μάρτυρας καί σύ μάρτυς ἔση τῆ γνώμη»
(Μέγας Βασίλειος)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εὐλογημένη, εἰρηνική, χαριτοφόρος καί καλλίκαρπος ἃς εἶναι ἡ ἀγία περίοδος τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μας μᾶς προετοιμάζει καθ' ὅλον τό ἱερό αὐτό Δεκαπενθήμερον μέ τήν καθιερωμένη νηστεία, τήν ἐναλλαγὴ τῶν Ἱερῶν Παρακλήσεων, Μικρῆς καί Μεγάλης, τήν συχνή Θεία Λατρεία καί μέ τό μήνυμα τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία πρέπει νά χαρακτηρίζη τήν περίοδον αὐτήν.

Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τήν ὁποίαν ἐορτάζομεν σήμερον, μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ὕψωσιν καί τήν λιτάνευσιν τοῦ ἱερωτάτου αὐτοῦ συμβόλου εἰς τήν Βασιλίδα τῶν πόλεων πρὸς ἀποτροπήν τῶν διαφόρων ψυχικῶν καί σωματικῶν ἀσθενειῶν. Ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός εἶναι πηγὴ δυνάμεως, χάριτος καί ἀγιασμοῦ διὰ τόν πιστόν Λαόν τοῦ Θεοῦ. **«Ὁ Σταυρός σου Κύριε ζωὴ καί ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ Λαῷ σου...»**. Ἐνισχύει **τό μαρτυρικό φρόνημα τῶν πιστῶν** μέσα σέ ἓνα ταραγμένο καί συγκεχυμένο κόσμον. Πορευόμεθα τόν δρόμον τῆς νηστείας, σωματικῆς καί πνευματικῆς, χαίροντες καί ἀγαλλόμενοι, καθὼς ἐπικαλούμεθα τὰς θεοπειθεῖς πρεσβείας καί τήν μεσιτείαν τῆς Θεομήτορος πρὸς τόν Υἱόν της καί Θεόν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὑπὲρ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, καθὼς ἐπίσης καί τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Λιτανεύοντες καί προσκυνοῦντες τόν Τίμιον καί Ζωοποιόν Σταυρόν, ἐπικαλούμεθα τήν εἰρήνην, τό θεῖον ἔλεος καί τήν φιλανθρωπίαν τοῦ Ἑσταυρωμένου καί Ἀναστάντος Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί δυνάμει τῆς ἀπολυτρωτικῆς Αὐτοῦ Θυσίας ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ ρεύσαντος ἐπὶ τοῦ Τιμίου καί Ζωηφόρου Εὐλοῦ Παναχράντου Αἵματος τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν ἐλπίζομεν ὅτι θά ἀπολαύσωμεν **τοῦ Θείου Δώρου τῆς ἐν Χριστῷ Σταυρωθέντι καί Ἐγερθέντι σωτηρίας καί ἀπολυτρώσεως ἡμῶν.**

Παραλλήλως, ἐορτάζοντες σήμερον, τήν πρώτην ἡμέραν τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τήν ἀρχαίαν Παρθενομάρτυρα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας Ἁγίαν Ἐλέσαν, τήν ἐν Κυθήροις μαρτυρήσασαν τό ἔτος 375 μ.Χ. ἐκ τῶν ἀνοσίων χειρῶν τοῦ εἰδωλολάτρου πατρὸς αὐτῆς,

ένισχύεται τό μαρτυρικόν φρόνημα, τό όποϊον ένδεικνυται νά διακατέχη τόν νοϋν, τήν ψυχήν και τήν καρδίαν ήμῶν τῶν συγχρόνων Χριστιανῶν, οί όποϊοι βομβαρδιζόμεθα κυριολεκτικῶς εἰς τούς χαλεπούς καιρούς, τούς όποϊούς διανύομεν ἀπό τάς ιδεολογίας, βιοθεωρίας και κοσμοθεωρίας «σπουδαίων» κατ' ἐπίφασιν διανοητῶν και σεσημασμένων ἐπιστημόνων, οί όποϊοι ἐχρίσθησαν ήρακλεῖς τῆς καλουμένης «νέας ἐποχῆς» και τῆς «νέας τάξης» πραγμάτων, κινούμενοι εἰς τό όρμητικό ρεϋμα τῆς «Παγκοσμιοποίησης» και τῆς ἰσοπεδωτικῆς «Πανθηρησκείας».

Όμως, ή Αγία Όσιοπαρθενομάρτυς Ἐλέσα, κόρη πλουσίου εἰδωλολάτρου πατρός και εὐσεβεστάτης Χριστιανῆς μητρός, προῶρως κατ' ἄνθρωπον ἀποβιωσάσης, ἀφοῦ περιφρόνησε πλοῦτον, κοσμικήν δόξαν και σαρκικάς ἀπολαύσεις, ἀφίχθη εἰς τήν ἔρημον τότε νῆσον μας διά νά ἀσκητεύση και νά ἀφιερωθῆ ψυχῇ τε και σώματι εἰς τόν Οὐράνιον Νυμφίον τῆς Ἰησοῦν Χριστόν και νά μήν ἔχη καμμίαν κοινωνίαν μέ τόν εἰδωλολάτριν γεννήτορα τῆς και τά μιάσματα τῆς εἰδωλικῆς πλάνης και ἀθεΐας. Διό και ἐθυσιάσθη ὡς ἐθελόθυτον θῦμα εἰς τόν ἱερόν βωμόν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως ἐκ τῶν βεβήλων χειρῶν τοῦ ἀσεβοῦς και αἱμασταγοῦς πατρός τῆς. Καί εἶναι **λαμπρόν υπόδειγμα εὐσεβείας και προσηλώσεως εἰς τήν ἁγίαν Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν και Κληρονομίαν ή Αγία τοῦ Θεοῦ Ἐλέσα.**

Ἀλλά και οί συνορταζόμενοι σήμερα ἅγιοι ἑπτά Μακκαβαῖοι παῖδες μετά τῆς μητρός αὐτῶν Σολομονῆς και τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, ἀφοῦ υπέστησαν φρικτά βασανιστήρια και τόν διά πυρός θάνατον, εὐαρέστησαν εἰς τόν Κύριον και Θεόν ήμῶν, καθώς δέν υπέκυψαν εἰς τάς πιέσεις τοῦ τυράννου νά ἀρνηθοῦν **τά πάτρια ἔθη** και νά γευθοῦν χοιρινά κρέατα, ἀλλά υπετάγησαν εἰς **τούς πατρώους θεῖους νόμους** τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Πόσον μᾶς ἐμπνέουν και μᾶς διδάσκουν οί πρό Χριστοῦ παιδομάρτυρες αὐτοί, μετά τῆς μητρός και τοῦ διδασκάλου των, **μέ τήν βαθειαν πίστιν, τήν υποδειγματικήν τους εὐλάβειαν και εὐσέβειαν και τήν ὀλοπρόθυμον πειθαρχίαν των εἰς τόν θεῖον νόμον, χάριν τοῦ όποϊοῦ υπέμειναν φοβερά μαρτύρια και κατέστησαν «όλοκαυτώματα λογικά, θύματα τέλεια Θεῶ»!**

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἡ Αγία μας Ὁρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία ἀπό τῆς πρώτης ήμέρας τῆς συντόμου νηστίμου περιόδου τοῦ Δεκαπενταγούστου μᾶς ἐφοδιάζει **μέ τά ζώπυρα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως**, καθώς προβάλλει πρός ἐμπνευσιν και ἐνδυνάμωσιν τῶν Χριστιανῶν τόν Τίμιον και Ζωοποιόν Σταυρόν τοῦ Σωτήρος ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ἀκαταμάχητον ὄπλον τῶν πιστῶν κατά τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου και τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Καί τά φωτεινά παραδείγματα τῆς Αγίας Όσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης και τῶν Ἁγίων ἑπτά (7) Μαρτύρων Μακκαβαίων Παίδων μετά τῆς ήρωῖδος μητρός αὐτῶν Σολομονῆς και τοῦ σοφοῦ κατά Θεόν διδασκάλου των Ἐλεαζάρου, προβάλλονται εἰς **μίμησιν τῆς θεοσεβείας των και τῆς προσηλώσεώς των μέχρι θανάτου εἰς τόν θεῖον νόμον.**

Πολλά και ὠφέλιμα διδασκόμεθα εἰς τούς χαλεπούς και δυσχειμέρους καιρούς μας, ὅπου πλεονάζει ή ἀνομία, ή ἀποστασία ἀπό τό θεῖον θέλημα, ή ἀποδόμησις τῶν αἰώνιων ήθικῶν και πνευματικῶν ἀξιῶν, καθώς και ή ἀσέβεια και ή περιφρόνησις πρός τόν Θεόν τῶν Πατέρων ήμῶν, τόν μόνον ἀληθινόν Κύριον και Θεόν μας, ἀπό τούς προαναφερθέντες ἁγίους Μάρτυρας και γενικώτερα ἀπό τόν χορόν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πολλά και σοβαρά προβλήματα τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου και καιροῦ ἔχομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν:

1. **Τόν παρατεινόμενον πόλεμον μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Λαῶν τοῦ Βορρᾶ, τῶν Ρώσων και τῶν Οὐκρανῶν**, μέ κίνδυνον αὐτό τό πολεμικόν πῦρ νά ἐπεκταθῆ και, Θεός φυλάξει, νά γενικευθῆ πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν. Πάμπολλα ἀθῶα θύματα, ἐκπατρισμός και μετανάστευσις χιλιάδων συνανθρώπων μας, καταστροφές πολλές και λεηλασίες, μέ ἄμεσον συνέπειαν τήν ἀνοδον τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἶναι ὁ μέχρι τώρα ἀπολογισμός τῶν ἀδυσωπῆτων πολεμικῶν

ἐπιχειρήσεων. Ὅμως, ταπεινῶς φρονοῦμεν, ὅτι ἡ συμφορά αὐτή δέν εἶναι ἄσχετος μέ τήν καθ' ὄν τρόπον καί εἰς οἴους ἐδόθη ἡ Οὐκρανική Αὐτοκεφαλία: «**ένός γάρ κακοῦ μύρια ἔπονται**».

2. Τήν ἐπιδημίαν ἐξ αἰτίας μεταλλαχθέντων ἰῶν, ἡ ὁποία συνεχίζεται καί ἐπιτείνεται. Δέν ἔχει, βεβαίως, τά «δόντια» τοῦ ἰοῦ covid-19, ἀλλά τάλαιπωρεῖ πολύν κόσμον εἰς τήν πατρίδα μας, ἐνῶ, καθώς λέγεται, σέ ἄλλα εὐρωπαϊκά κράτη δέν ὑφίσταται πλέον τό πρόβλημα καί ἡ ἀπειλή τοῦ κορωνοϊοῦ. Ἔρχονται πιό δύσκολες ἡμέρες, κατά τά λεγόμενα. Θεός φυλάξοι!

3. Ἄλλος πόλεμος ἐπί πνευματικοῦ, ἱεροκανονικοῦ καί ἐκκλησιολογικοῦ ἐπιπέδου ἔχει ἀνάψει καί προωθείται ἀπειλητικά. «**Οἰκουμενισμός χωρίς μάσκα**» ἦταν τό σπουδαῖο ἀντιαρειτικό σύγγραμμα τοῦ ἀειμνήστου Ἰδρυτοῦ τῆς Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως (ΠΟΕ) Ἀρχιμ. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, πρό 50ετίας περίπου. Αὐτή ἡ παναίρεσις προβάλλεται σήμερα «**γυμνή τῇ κεφαλῇ**», ἀπροκαλύπτως, ἀνευδοιάστως καί ἀνευθροιάστως ἀπό ἡγετικά πρόσωπα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Συμπροσευχές ἐν ὥρᾳ Θείας Λατρείας μέ ἑτεροδόξους, κακοδόξους, ἀλλοθρησκούς καί αίρειτικούς γίνονται κατ' ἐπανάληψιν, ἀδιαφόρως, ὡς κάτι τό ἀθῶο καί φυσιολογικό γεγονός. Οἱ πρωταγωνιστές καί οἱ ἀκόλουθοι τοῦ ὀλεθρίου αὐτοῦ κινήματος ἀδιαφοροῦν, προκαλοῦν καί φέρονται ἀναισθήτως πρό τοῦ σκανδαλισμοῦ τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως, ὁ λόγος τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας εἶναι σαφής καί κατηγορηματικός: «**οὐαί δι' οὐ τό σκάνδαλον ἔρχεται**» (Ματθ. 18,7).

Ὁ ἀκήρυκτος αὐτός, ἀλλά ἐξακτινωμένος καί μεθοδευμένος πόλεμος στοχεύει εἰς τήν ἄμβλυνσιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς συνειδήσεως καί τήν κατάπτωσιν τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος, μέ ἀπώτερον σκοπόν τήν κόπωσιν καί ἀπογοήτευσιν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, καθώς ἐπίσης καί τήν ἀλλοίωσιν καί τήν ἀκύρωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Παραδόσεως διά τήν δημιουργίαν μιᾶς «ἀχρώμου, ἀόσμου καί ἀγεύστου» πνευματικῶς θρησκείας, τῆς ἐπικαλουμένης πανθρησκείας. Ὅμως, αὐτό τό θρησκευτικό συνονθύλευμα δέν ἔχει καί δέν θά ἔχη καμμίαν σχέσιν καί ὁμοιότητα μετά τῆς «**ἄπαξ παραδοθείσης Πίστεως**» τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Νικαίας – Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Παράδοσις καί τά ἱερά καταπιστεύματα τῶν Ἁγίων ἑπτά (7) Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλά καί τῶν δύο (2) νεωτέρων ἐπί Μεγάλου Φωτίου (9^{ος} αἰ.) καί τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (14^{ος} αἰ.) ὡς Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀναγνωρισθειῶν ὑπό τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Συνειδήσεως, δέον ὅπως παραμείνουν ἀκλόνητα, ἀσάλευτα καί ἀπαραχάρακτα εἰς αἰῶνας αἰώνων. Καί ἡ ἐντεινομένη κίνησις διά τήν πραγμάτωσιν «Κοινοῦ Πασχαλίου» καί «Κοινοῦ Ποτηρίου» μετά τῶν ἑτεροδόξων, αὐθαιρέτως καί ἀπροϋποθέτως, ἐν ὄψει τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 1700 χρόνων ἀπό τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μέλλει νά ἀποδοκιμασθῇ ὑπό τοῦ ἀνά τήν Οἰκουμένην Ὁρθοδόξου Χριστεπωνύμου Πληρώματος, ἐφ' ὅσον σύμπασαι αἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, ἐξετάζουσαι θεολογικῶς, δογματικῶς, ἐκκλησιολογικῶς καί ἱεροκανονικῶς τό ἐν θέματι κεφαλαιῶδες ζήτημα, δέν ἀποδεχθοῦν τό δεινόν καί μοιραῖον αὐτό τόλμημα. Ἡ Σύνοδος Φερράρας – Φλωρεντίας, ἐνῶ ἐτάχθη ὑπέρ τῆς ἐνώσεως Ὁρθοδόξων καί Λατίνων – καί εἶναι ἀναγεγραμμένη ἡ ἀπόφασις αὐτή εἰς μαρμαρίνην πλάκα, ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Φλωρεντίας – ἐν τούτοις προσέκρουσε εἰς τήν συνείδησιν τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ Πληρώματος, ἡ ὁποία διά στόματος τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ κατεδίκασε τήν οἰκτρᾶν ἀπόφασιν αὐτήν.

4. Μεταξύ τῶν καινοφανῶν πεπλανημένων δοξασιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεδείχθησαν κατά τόν καιρόν τῆς πανδημίας (π.χ. ὁ κίνδυνος μεταδόσεως τοῦ ἰοῦ διά τῆς Θείας Κοινωνίας, ἡ χρῆσις ἀντί τῆς ἁγίας Λαβίδος πλαστικῶν κουταλιῶν μιᾶς χρήσεως, ἡ ἀποφυγή προσκυνήσεως τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καί τῶν ἁγίων Λειψάνων καί ὁ φόβος λήψεως Ἁγιασμοῦ, τοῦ Ἀντιδώρου καί τῆς Ἀρτοκλασίας, ἡ ὑποχρεωτική χρῆσις τῆς μάσκας ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν πρὸς ἀποφυγὴν μολύνσεως κ.λπ., κ.λπ.) καί ἀλλοιώνουν τήν μακραίωνα Ὁρθόδοξον Παράδοσιν, παρεισφύρει καί

ή κινήσεις προσβολής τῶν χρηστῶν ἡθῶν διά τῆς ἀνοχῆς καί παραδοχῆς ἀλλοτρίων πρὸς τὴν Εὐαγγελικὴν καί τὴν Ἀποστολικὴν Διδαχὴν ἡθῶν, τὰ ὅποια προσβάλλουν καί ἐπιχειροῦν νὰ καταρτίσουν τὰς ἠθικὰς καί πνευματικὰς ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἀνθρωπολογίας καί τῆς κατ' αὐτὴν φυσιολογίας καί ὄντολογίας.

Ἀσελγεῖς καί παρὰ φύσιν διαστροφικαὶ ἐφάρμαρτοι πράξεις καί θεοστυγεῖς ἀμαρτίαι μετὰ ὁμοφύλων, αἱ ὅποια παραδειγματικῶς ἐτιμωρήθησαν εἰς τοὺς χρόνους τῶν δικαίων Νῶε καί Λῶτ μέ τόν κατακλυσμόν δι' ὕδατος τῆς ἀνθρωπότητος καί τὴν καταστροφὴν τῶν Σοδόμων καί Γομόρρας διὰ θείου καί πυρός, ἐπαναλαμβάνόμεναι καί εἰς τοὺς καιροὺς μας ἐπιβραβεύονται καί ἐπισημοποιοῦνται μέ τόν «μανδύαν» τῆς νομιμότητος.

Δυστυχῶς, Ἀρχιερεῖς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας (ἐσωκλιματικός ὁ ἕνας καί τοῦ Πατριαρχικοῦ κλίματος ὁ ἕτερος) ἐσκανδάλισαν σέ εὐρύτατη κλίμακα τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας μέ τὰς ἀνορθοδόξους δηλώσεις του ὁ πρῶτος καί μέ τὴν ἐπίσημον (καί διὰ Μανδύου) τέλεσιν τοῦ Ἱεροῦ Βαπτίσματος δύο βρεφῶν προστατευομένων ὑπὸ ὁμοφύλων προσώπων ὁ ἕτερος. Καί ναί μέν τὰ ἀθῶα αὐτά πλάσματα ἔχουν μαζί μέ τό δικαίωμα τῆς ζωῆς καί τό δικαίωμα τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, ἡ ἔνστασις ὅμως ὑπάρχει διὰ τόν ἀνοίκειον διὰ Χριστιανούς τρόπον ζωῆς καί συμβιώσεως τῶν ὁμοφύλων προστατῶν των καί τῆς ἐν τῷ κλίματι τούτῳ ἀνατροφῆς των. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος δικαίως ἀπέστειλε Γράμμα διαμαρτυρίας εἰς τόν ἀποτολμήσαντα τὴν ἀυθαιρεσίαν καί παρανομίαν ταύτην Ἀρχιεπίσκοπον καί τὴν Προϊσταμένην αὐτοῦ Πατριαρχικὴν Ἀρχήν, ἀλλά φαίνεται ὅτι ἔπεσεν εἰς τό κενόν ἡ διαμαρτυρία αὕτη. Καί τό σκάνδαλον ἀπέβη τεραστίων διαστάσεων ... καί

5. Ἐνῶ ἡ ἱστορικὴ καί ἀξία παντός ἐπαίνου ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ κατὰ τῶν ἐκτρώσεων εὐφρανε καί ἱκανοποίησε ἀπόλυτα τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν καί τῶν ἐχεφρόνων ἀνά τόν κόσμον ἀνθρώπων, ἐν τούτοις – τό γράφομεν μετὰ βαθυτάτης λύπης – ἐκίνησε τὴν σφοδρὰν ἀντίδρασιν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου μας, τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πατρίδος μας, πλὴν ἐξαιρέσεων. Βλέπουν οἱ ἄρχοντές μας τόν «δικαιωματισμόν» τῶν γυναικῶν καί ἐθελοτυφλοῦν ἐνώπιον τῶν φοβερῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐκτρώσεων. Ἐπίσημα κατ' ἔτος δηλώνονται 300 χιλιάδες ἐκτρώσεων, παρ' ὅτι κατ' ἀλήθειαν εἶναι πολύ μεγαλύτερος ὁ ἀριθμὸς, ἐνῶ σέ ἑκατομμύρια ἀνέρχονται οἱ φόνοι ἐκ τῶν ἐκτρώσεων ἀνά τό κόσμον. Στρατός ὁλόκληρος ἀθῶων θυμάτων χύνονται εἰς τοὺς ὑπὸ νόμους τῆς Πατρίδος μας καί τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Καί οἱ κυβερνῶντες τόν τόπον μας, ἀντὶ νὰ στηρίξουν καί νὰ ἐνισχύσουν παντοιοτρόπως τὴν κάθε Ἑλληνορθόδοξη οἰκογένεια, ἐπιχειροῦν νὰ λύσουν τό δημογραφικὸ πρόβλημα μέ τό μεταναστευτικὸ κῦμα.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἀρχομένης τῆς ἱεραῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταγούστου ἐπεσήμανα τὰ τρέχοντα καί ἐπείγοντα προβλήματα τῶν ἡμερῶν μας καί τὴν ἀντιμετώπισίν των μέσα εἰς τό ἱερό κλίμα τῆς κατανυκτικῆς αὐτῆς περιόδου «*ἐν προσευχῇ καί νηστείᾳ*».

Ἀναφερθῆκαμε εἰς ὠρισμένα θλιβερά γεγονότα ὄχι διὰ νὰ ἀναξέσωμεν πληγὰς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀντιδράσωμεν πνευματικῶς διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τῶν ἐπερχομένων δεινῶν, τὰ ὅποια προκαλοῦνται ἀπὸ τόν ἐκτροχιασμόν ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Παραδόσεως.

Ἡ Χάρις δέ καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί αἱ θεοπειθεῖς εὐχές καί πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας ἅς εἶναι μεθ' ἡμῶν.

Καί ἐπὶ τούτοις διατελῶ,

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυριόφων Ὁ Ἀντικυριόφων Σεραφεῖμ